

(א) ויבמות יט. ויש"י
(ב) פסחים יג. ג. עין
סנהדרין קא. ויפסדי' שם
ד"ה מנצח ויפסדי'
דהכא, (ד) ב"ב ח: פסחים
יג. (ה) ז"ל כנו, (ו) נע"ב,
(ז) נבגו' שלפניו איתא ק'
וקן העיקור מוס' גיטין ל':
ד"ה וכו',

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה חיישין וכו'
לוריס הס"ד וחס"כ מ"ה
היינו דקתני ויפסדי'
הואל: (ב) ד"ה ויפסדי'
ואי משכמי מאי מוציני:

מוסף רש"י

אבודין. נחמין והולכין
(פסחים יג.). והדבש.
נתקלקל ונעשה ללול מחמת
חמימות (סנהדרין קא).
פורטין. פירוטות של חמשת
שני לזקקה וכחמשתין
אותם מחלודין. קרץ
לפורטין כסף (פסחים יג.).
פירוטות נבגו לוקחין דברי
כסף לפי שהפירוטות של
חמשת מחלודות (ב"ב ח:).
ואין פורטין לעצמם. פן
יחשדום שפורטין כול (שם).
תמחור. מאכל לחם ומיני
מאכל שגויגין לחלק (פסחים
יג.). ואין מוציני
לעצמן. שמה יחשדום
שלקחום כול (שם).

רבינו חננאל

מתני' המפקיד פירות
אצל חבריו אפי' הן
אבודין לא יגע בהן מאי
טעמא אמר רב כהנא
רוצה אדם בקב שלו מטי
קבין של חבריו. רב נחמן
בר יצחק אמר חיישין
שמה עשאן תרומה ומעשר
על מקום אחר. מיתבי
המפקיד פירות אצל חבריו
הרי זה לא יגע בהן
לפיכך בעה"ב עושה אותן
תרומה ומעשר על מקום
אחר. ומקשי' בשלמא
לטעמיה דרב כהנא היינו
דקתני לפיכך פ"י כיון
שאין אדם רוצה שיחליף
לו פירותיו אלא ישארו
לו כמות שהן לפיכך
בעל הבית עושה אותן
תרומה ומעשר על מקום
אחר. אלא לטעמיה דרב
נחמן מפני שבעל הבית
עושה אותן תרומה מיביע
ליה למימר. ויפקינן כיון
דאמר רבנן לא יגע בהן
דחיישין שמה בעליהן
עשאות תרומה לפיכך בעל
הבית עושה אותן תרומה
כו': אמר רבה בר בר חנה
אמר ר' יוחנן מחלוקת
תנא קמא ורשב"ג דאמר
תנא קמא לא יגע בהן
בזמן (ז) שחסרונן כדכונן
במתני' הרי זה יוצא
לו חסרונות אבל יותר
מכדי חסרונן דברי הכל
מוכרין בב"ד ודאי אדרב

והא טעמא דרבי יוסי משום הפסד הרמאי הוא. וכיון דטעמא
זהכי מה לי כלי מה לי מעות והיכי תיסק אדעתין למימר דנמעות
מודה להו לרבנן ואמאי אקטריך למתנייה: לרבנן איטעריך.
לאשמועינן מילתא דרבנן תנניהו למרויהו ואי תנא כלים צרישא

הכי נמי דלא אקטריך מו למתני
מעות אבל השתא דתני מעות צרישא
תני כלים למימר לא זו בלצד דליכא
פסידא דשצירת כלי אלא אף זו
דליכא פסידא דגדול אמרינן הכי:
מתני' אבודין. ע"י עכברים או
ריקבון: לא יגע בהן. למוכרין וטעמא
מפרש בגמ': **גמ'** קצ שלו. חציצה
עליו על ידי שעמל בהן וקצ שישאר
לו מהם הוא רוצה מתשעה קצין
של אחריים שיקח דמיהן אם ימכרם:
חיישין נו'. ואסור להאכילו לזרים:
(א) לפיכך. הואל ואסור למוכרין
משום דרוצה אדם בקצ שלו הרי הן
נחזקת קיימים ומותר צעל הבית
לעשותן תרומה ומעשר על פירות
שש לו צדימו: מאי לפיכך. איסור
מכירה משום הא הוא והיכי תלי
תנא עשייתו צאיסור מכירה: השתא
דאמר רבנן לא **סובין** דחיישין.
שמה עשאן המפקיד תרומה הרי הן
נחזקת שלא נמכרו ועושה אותן צעל
הבית כו': **מחלוקת**. דמתני':
צדי חסרונן. כדרך שאר תבואות
כמו שמופרש במשנתנו (לקמן דף מ).
לחמינן ולאורזי תשעה חלאי קצין לכור:
אכל אם אבודין יותר מכדי חסרונן.
אפי' רבנן מודו דמיכרם צצ"ד:
ודאי פליגא. הא דרבי יוסה דאי
איכא למיחש לשמא עשאן בעליהן
תרומה אפילו ציותר מכדי חסרונן
נמי אסור למוצניניהו: מי לימא

פליגא. דוקא אמר רב כהנא שאם
תשעה קצין הן נוח לו שיאבדו עד
קצ ואל ימכרם דהוה ליה יותר מכדי
חסרונן ופליגא הא דר' יוסהן עליה
או לא דוקא ט' קצין נקט אלא נוח
לו שיהא נפסד קצת ולעולם כדי
חסרונן ותו לא: **גוזמא**. שפת יתר:
מוסיפי'. לרבי יוסהן: **וקאלינ'** צעל
הבית טבליים שאין פירותיו מתקונין
שאין אלו קיימין שהוא סומך עליהן:
לא שפיתו. ואין לחוש צכך:
ופרכינן ואי משתכחי (ז) מאי מוצנינן
להו. בתמיה: **ליחוש** שמה עשאן
כו'. ונמלא המוכר מאכל תרומה
לזרים: **צדמי** **תרומה**. כול שאין
עליה קופצין לקנותה שאינה נאכלת
אלא לכהנים וזרייה שומר צטהרה:
לקמיה הוא דהויא יתר מכדי חסרונן.
לזמן מרובה יש צאצודין יתר
מכדי חסרונן: **מקמי** **דיהוי** כו'.

שאין אדם משהא טבליים כל כך זמן
מרובה מה מלתקנן: **והדינש**. יא'
טעם דובשנו והחמיץ אשמל"ר צלע"ז
(א) כדאמרת (איזו לא) וצכל תבואתי
תשרש תעקר שרשיה וכמו עד לא
ירמק חצל הכסף (קהלת יב) יפתחו
תרקותם עזומיה: **עושה להם תקנה**.
לקמיה(ז) מפרש מאי תקנה י' עוד הלא
כל קילקול העמוד לצא כצר צא
הוא: ואין מוכרין לעצמו. שלא יחשדוהו
שמה לקחן כול: **פורטין**. מחליפין
פירוטות נחושט צסלעי כסף מפני
שהפירוטות מתעפשות ונפסלות:
תמחור. מאכל שגויגין מצעלי
צמים לחלק לעניים צכל יוס:

מאי לאו אפילו יתר מכדי חסרונן. ואיכא למאן דאמר לא יגע ואת אמרת דרבי הכל מוכרין: כיון דקס קס. מאחר שעמדו צקלקולם הרי כבר עמדו ולא יתקלקלו מעתה יותר אכל שאר פירות הולכין ומרכיזין תמיד: למאי

המפקיד פרק שלישי בבא מציעא

לח.

שמא עשאן תרומה ומעשר ע"ל מקום אחר. הקשה ר"ת וכי
נחשדו חצירים למרוס שלא מן המוקף כדאמר צפרק כל
הגט (גיטין דף ל:) ופ"ק דחולין (דף יא.) גבי ר"מ שאכל עלה של

ירק ואור"ת דהכא גבי פקדון חולין צחששא מועטת שלא יגע צהם

ומיישינן שמה צערצ צבת תרם שלא
מן המוקף דשרי כדאמרין צהאשה
רצה (יבמות דף צא.) אי נמי כדאמרין
פרק צכל מערצין (עירובין דף צ:)
ניחא ליה לחצר דלעצוד איסורא
זוטא דהיינו שלא מן המוקף אכל
צחולין (דף יא.) וצפרק כל הגט
(גיטין דף ל:) לא חיישין כיון שאינו
פקדון וטפי אמרינן צפרק זה צורר
(סנהדרין דף ל.) ראו שאביהם הטמין
מעות צצידה תיזה ומגדל ואמר של
מעשר שני הם אם כמערים לא אמר
כלום אלאמא אזלינן צמר רוצ מעות
שהם חולין להקל ואע"פ שפירש שהם
מעשר וצהאשה שהלכה (יבמות דף
קטו:) גבי מלא כלי והיה כתוב עליו
קו"ף קרבן תי"ז תרומה הא אין
כתוב עליו לא חיישין והא דאמרין
צהאצ (לקמן דף מט.) ישראל שאמר
לצן לוי כור מעשר (א) לצדיק צדי
רשאי לעשותו תרומת מעשר על מקום
אחר היינו נמי צצצמות וימים טובים
וכן הא דקתני צסמוך לפיכך צעל
הצית עושה אותו תרומה ומעשר
על מקום אחר:

מחלוקת בבדי חסרונן. פרש"י
כדרך שאר תבואות
והקשה ריב"ס וכי פליגי צצשהו
דצפחות מכדי חסרונן לכ"ע לא
ימכור ועוד דא"כ מ"ט דרצצ"ג וי"ל
דפליגי שנמחקר צחדש או צחדשים
יותר משצגולות להמחקר עד אותו
הזמן ופליגי עד שיעלה החסרונן
צחדש או צשני חדשים תשעה חלאי
קצין לכור שהוא צכדי חסרונן
לשנה שלימה:

מזובנינן צבהנים. ולשמא יעשם
אחר המכירה ליכא
למיחש דיתר מכדי חסרונן לא שכיח
וכי עציז להו צעה"צ תרומה ומעשר
עציז להו מקמי דליהו יותר מכדי
חסרונן ופרץ לרב נחמן נמי דלוצניניהו
לכהנים צכדי חסרונן לא פריך דהא
איכא למיחש לשמא יעשם אלא ציותר
מכדי חסרונם פריך דלוצניניהו וכי
תימא הכי נמי והא אמרת דרב נחמן
ודאי פליג ומשני דלרב נחמן יותר
מכדי חסרונן שכיח והקשה ריב"ס
מי דחקו לומר דרב נחמן פליג לימא
דציותר מכדי חסרונן לד"ה מוכרין
וליכא למיחש לשמא יעשם דלא שכיח
כמו לרב כהנא ותי' ר"ת דמתני'
מייירי אפילו צצשתן או צפירות
מתקניס והתם מאי טעמא לא יגע
צהם ע"כ משום דרב כהנא דרוצה
אדם בקצ שלו מצתשעה קצין של
חצירו אם כן מאי אהני טעמא
דשמא עשאן תרומה ומעשר על
מקום אחר אי לאו לאשמועינן דאפי'
ציותר מכדי חסרונן חיישין א"כ סבר
דאפילו יותר מכדי חסרונן שכיח:
עד

רבני מכדי חסרונן לא בבדי
חסרונן והא י"ן והחמיץ שמן והבאיש
שמן והבאיש דבש והדביש דיתר מכדי
חסרונן ניניהו שאני הני כיון דקם קם
למאי

והיכא למאן דאמר לא יגע ואת אמרת דרבי הכל מוכרין: כיון דקס קס. פירות הולכין ומרכיזין תמיד: למאי

עין משפט
נר מצוה

מג א מיי פ"ז מהל'
שאלה ופקדון הל' א
ועיין צהשנות וממ"מ סג
עשין פח פוט"ע ח"מ סי'
רצב סעיף טו:

מוד ב מיי שם:
מוד ג מיי שם וסג שם
טוש"ע שם:
מוד ד מיי שם:

מז ה מיי שם הל' ג
וסג שם טוש"ע שם
סעיף טו:

מז ו מיי שם הל' ה
טוש"ע שם סעיף יט:
מז ז מיי פ"ט מהל'
ממנות ענייני הל' יא
סג עשין קצט טוש"ע י"ד
סי' רט סעיף צ:

לעני רש"י

אשמל"ר (אישמל"ר).
להחמין, (על דבש).

רבינו חננאל (המשך)

נחמן (בר יצחק) דהוא
אמר חיישין שמה עשאן
תרומה ותרומה אינה
נמכרת לשום חולין ור'
יוחנן הא אמר מוכרין
הלכך ודאי פליגי. לימא
דהא דר' יוחנן פליגי
נמי אדרב כהנא דהא
איהו נמי לא ימכרם
קאמר. ודחי' את לן
למימר דלא אמר רב
כהנא לא ימכרם אלא
היכא דחסרי (ז) פחות
מכדי חסרונן והוא כדכונן
לקמן לחיטום ולאורזי ט'
צצצאי קבין לכור וכי
אכל בחסרונן יותר מזה
לא אמר רב כהנא לא
ימכרו ולא פליגי עליה
דר' יוחנן. ומקשי' לר'
יוחנן וציוושו דלמא הוה
בהן חסרונן יתר מכדי
חסרונן ששינוי במשנתנו
ומכרם על פי ב"ד מי
שהיו מופקדין אצלו ולמה
שנינו לפיכך בעה"ב עושה
על מנת שפירוטין קיימין
טכין שמכרם נמצא אוכל
על הפירות הללו ואוכלם
לכהנים מוצינן להו ברמי
תהוינן שאם יבואו בעליהן
ריאמרו כי תרומה היו
יחזור דמיהן לכהן והדרב
ידוע שאין בעליהן עושין
אותן תרומה על מקום
אחר אלא בקרוב זמן
דשרבו ברוח הוא שאין
בחזק זה הזמן עלה בהן
יותר מכדי חסרונן דאמר'
ודאי חל עליהן שם
תרומה ונפטריו הפירות
שהפרישן עליהן אבל אחר
זמן הורבה דאיכא למיחש
דלמא הוה בהו יותר מכדי
חסרונן לא ועל אורחא דא
(א) דשמעתא דהה.
ומקשינן המפקיד פירות

(א) ז"ל מן שסא אבודין כדי
ספרותן כדמנן וכו'.

(ב) אולי ז"ל דתמתי כדי
ספרותן וכו'.

(ג) אולי ז"ל ועל אורחא דא
לחמך מוסקא דשמעתא דהה.